

un mare număr de traduceri, unele din ele însoțite de prefețe foarte interesante, cât și de studiile și articolele despre literaturile slave, publicate în diferite periodice. Nu vom putea semna aici decât pe cele mai importante, care tratează pe larg probleme literare sau aduc contribuții de amănunt.

Imediat după război, în *Revista istorică română*, XV, (1945), p. 223 și urm., I. C. Chițimia a atras atenția asupra însemnătății operii umanistului polon Matei Miechowita, făcând corectări în legătură cu unele relatări din studiile românești de specialitate. Același autor, în volumul pe anul următor (XVI, 72), aduce dovezi că redacția Bayer a operii lui D. Cantemir: *Vita Constantini Cantemiri*, apărută la Moscova în 1783, este de fapt redacția lui D. Cantemir, deci alta decât cea cunoscută în țară. Redacția apărută la Moscova era destinată străinătății. În același articol (*Asupra a două cărți*) se ocupă și de *Magna Charta von Galizien*, carte de propagandă politică, dată pentru derutare, ca apărută la Iași în 1790.

Un eveniment important și care merită a fi subliniat, pe linia cercetărilor de slavistică românească, îl constituie apariția la Praga, în 1948, a revistei «*Romino-slavica*». Din păcate, n-a apărut decât un singur număr, din cuprinsul căruia dăm mai jos studiile cele mai importante.

În primul rând, menționăm articolul lui Tr. Ionescu-Nișcov: *Povestirile lui Alexandru Hasdeu*, care se știe că a scris rusește și a publicat în diferite reviste rusești. Autorul analizează atent scrierile lui Al. Hasdeu, dintre care *Duca Vodă* e pusă în lumină întâia oară. În același volum, Damian P. Bogdan se ocupă de problema scrierii chirilice în cercetarea lui Emil Kalužniacki, problemă strâns legată de vechea cultură și literatură românească, la început în limbă slavă.

În continuare, s-au publicat contribuții în *Studii și cercetări de istorie literară și folclor*. În volumul I. (1952), Ion Vitner a scris un articol despre *Legături culturale romîno-ruse*, în care, după ce amintește de începuturile vechi ale colaborării romîno-ruse, se ocupă de traduceri și prelucrările făcute din scriitorii ruși (Fonvizin, Derjavin, Krylov, Pușkin) de către C. Negruzzi, Al. Donici, C. Stamati și Gh. Asachi. În același volum, P. Olteanu recenzează, cu amănunțite observații critice, traducerea *Cîntecului despre oastea lui Igor*, făcută de Mihai Beniuc. În volumul următor (II, 1953), acad. G. Călinescu pune probleme de critică literară, plecînd și folosindu-se de studii sovietice. Articolul se intitulează: *Probleme de critică literară*. În volumul acesta (II, 1953) e de notat studiul *Ecoul creației lui Turgheniev în literatura romînă*, cu care prilej se dă pe lîngă articolele despre scriitorul rus și o listă de 280 de traduceri. În volumul III (1954), acad. G. Călinescu publică un articol despre Anton P. Cehov, cu interesante observații personale și o *Notă despre Antioh Cantemir*, scriitor rus de origine romînească, oprindu-se asupra satirelor sale. În volumul IV (1955) Al. Piru înfățișează relațiile scriitorului român Beldiman cu Rusia, vorbește de Creangă și spiritul rus, precum și de traducătorii romîni ai fabulelor